

OPONENTNÍ POSUDEK K DIPLOMOVÉ PRÁCI JOHANY ZAFAROVÉ

Název projektu: Lázně Houšťka

Ateliér: Hradečský - Hradečná

Oponent: Iveta Kopecká

Mám radost, že si autorka vybrala ke své práci rekonstrukci lázní Houšťka a dává tak na zřetel téma obnovení místa, které kdysi patřilo k významným lázeňským areálům na našem území.

O správnosti výběru tématu nemám pochyb – současná přítomnost sportovišť, dětského lanového centra a letního kina jsou výmluvnými ukazateli toho, že lesopark Houšťka je živým organismem s obrovským potenciálem ukrytým v chátrajících budovách. Rozhodnutí autorky se věnovat výhradně budově slunečních lázní, která se nachází na hlavní příjezdové cestě a je momentálně trnem v oku celého areálu, mi přijde správná.

Po analýze původního stavu Kotěrovy stavby se autorka rozhodla pro jednoduché koncepční řešení zbourat přístavby v podobě bočních křídel a zachovat původní centrální hmotu, kterou doplňuje o dvě nová křídla a boční přístavbu s bazénem. Centrální ponechanou část opravuje a obnovuje zde původní funkce slunečních lázní a restaurace, kterou doplňuje o velkolepou recepci, salonek a šatnu. Navržené funkce berou ohled na chátrající stav objektu, tedy jsou nenáročné na technologie a provoz. Původní hmotu vnímá jako lehkou a doplňuje ji dvěma těžkými technickými křídly, které pojmu většinu navrhovaného programu. Toto vnímání autorka podtrhuje použitými materiály – prací s cihlou, která prochází z fasády do interiéru a díky zvolenému principu malých oken tak vytváří dojem paravánu, které příjemně formuje intimní atmosféru lázní.

Navržený program reflektuje přítomnost sportovišť a v nově vystavených křídlech se tak kromě obnovené lázeňské funkce nachází i léčebná část s vyšetřovny a fyziopro sportovní klienty. Původní gastroprovoz je taktéž obnoven s ohledem na současný standard, nově vystavený restaurační sál umožňuje i konání kulturních akcí různých měřítek, což si zde dovedu velmi dobře představit. Dispoziční řešení programu včetně dopravního řešení je navrženo do detailu s ohledem na světové strany a zájmové osy.

Co mi v návrhu chybí je důslednější úvaha nad hmotami s ohledem na celkový dojem stavby včetně krajinářských úprav. Myslím, že by domu velmi pomohlo klást větší důraz na zamýšlený koncept – co se krajiny týče, tak je to větší podíl vzrostlých stromů v areálu, a co se budovy týče, tak se mi velmi líbí navržená koncepce kontrastu, tedy rozdělení na těžké a lehké hmoty. Autorky bych se chtěla zeptat, zda by za účelem dodržení konceptu uměla přesunout funkce z posledního ustupujícího podlaží jinam a tím ho redukovat.

V interiéru se tento bod týká vstupního prostoru, kde je osová souměrnost původní zachovávané části domu narušena řešením šatny (vedle prosklené a vzdušné recepce a salonu vzniká slepá zeď šatny narušující i dojem z proskleného vstupního průčelí). Byť rozhodnutí umístit zde šatnu z provozních důvodů chápu, dávám k diskuzi její ztvárnění. K diskuzi dále dávám autorčino rozhodnutí nahradit původní lehkou a ustoupenou prosklenou verandu těžce působící fasádou s vysokým nadpražím, zarovnanou v líci sousedních těžkých křídel.

Úroveň práce je za mě zdařilá – téma nabízí velký potenciál a autorka jej uchopila jednoduchým a silným konceptem, práce je technicky dotažená a nabízí funkční řešení obnovy lázeňského areálu včetně propracovaného technického řešení. Z výsledného návrhu je patrné, že silný koncept se podřídil promyšlenému dispozičnímu uspořádání domu. Zde vidím prostor pro kosmetické, ale koncepčně silné zušlechtění, proto hodnotím C.

Iveta Kopecká

V Praze 9.6.2023